

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Karas Mónika (Lev.: 1393 Bp. 62. Pf. 324.)) ügyvéd által képviselt
HÍR TV Műsorszolgáltató és Hirdetésszervező Zrt. (1033 Budapest, Szentendrei út 89-93.)
felperesnek

a dr. Fazekas Tamás () ügyvéd valamint
a dr. Bárándy Péter () ügyvéd által képviselt
Társaság a Szabadságjogokért Társadalmi Szervezet (1136 Budapest, Tátra u. 15/B., melynek törvényes képviselője dr. Dénes Balázs) I.r. alperes, és

a Pető Ügyvédi Iroda (, eljáró ügyvéd: dr. Pető Márk) által képviselt
dr. Farkas Lilla () II.r. alperes ellen

személyhez fűződő jog megsértése tárgyában indított perében

meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

A bíróság a keresetet elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek összesen 40.000,-Ft (azaz negyvenezer forint) perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. alperesnek 50.000,-Ft (azaz ötvenezer forint) perköltséget.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, a nemzeti adó- és vámhatóság külön felhívására 72.000,-Ft (azaz hetvenkétezer forint) eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Fővárosi Ítéltáblához, melyet az elsőfokú bíróságnál kell négy példányban írásban benyújtani.

Az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet elleni fellebbezést, valamint csatlakozó fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan. Pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése kérhető az Igazságügyi Hivatal területi jogi segítségnyújtó szolgálatánál.

A fellebbezési határidő lejártá előtti előterjesztett közös kérelmükben a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték megfizetésére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

A jogi képviselővel eljáró felek a határozat ellen benyújtott fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozhatják, hogy az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el.

Indokolás

A felperesi műsorszolgáltató HÍR TV elnevezésű médiaszolgáltatása keretében 2012. február 5-én sugározta a „Keresztmetszet” című műsorát, illetve ezt megelőzően 2012. január 31-én a Híradó 21 című műsorban is foglalkoztak a riportfilm témájával.

Az I.r. alperes 2012. február 28-án a saját, www.tasz.hu internetes honlapján, illetve az onnan elérhető <http://jogtalanul.blog.hu> oldalon videofilmet tett közzé „Kímélet nélkül,” címmel. A film a gyöngyöspatai romák helyzetéről, az iskolai szegregációról szólt, és abban részleteket használtak fel a felperesi műsorszolgáltató által 2012. január 31-én bemutatott Híradó 21, illetve a 2012. február 5-én sugárzott „Keresztmetszet” című műsoraiból. A filmben megszólalt a II.r. alperes, az Esélyt a hátrányos helyzetű gyermekeknek Alapítvány jogi képviselője, aki a HÍR Televízió műsoraira utalva azt a kijelentést tette, miszerint: „Azt hiszem, hogy a Keresztmetszet című műsor az annak az iskolapéldájá, hogy hogyan kell rosszul szerkeszteni egy műsort. Tehát hogyha nem akarsz biztosítani kiegyensúlyozott tájékoztatást, akkor így kell csinálni. És a legérdekesebb a dologban az volt, hogy miután a Farkas János CKÖ vezető megemlítette, hogy egyébként itt van, egy harmadik elfogulatlan intézmény által készített jelentés arról, hogy van-e diszkrimináció vagy nincs, van-e szegregáció vagy nincs, eszébe nem jutott a riporternak, hogy ennek utána menjen és megszólaltassa az ombudst.”

Az I.r. alperes honlapján 2012. február 28-án egy cikk is megjelent, ugyancsak „Kímélet nélkül” címmel, a felperesi műsorszolgáltató Gyöngyöspatával foglalkozó műsoraival összefüggésben.

A felperes 2012. április 25-én keresetlevelet terjesztett elő az alperesekkel szemben, arra való hivatkozással, hogy az alperesek megsértették a felperesnek a Ptk. 78. §-ban védett jó hírnévhez való személyiségi jogát. Keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés tényét, tiltsa el az alpereseket a további jogsértéstől, valamint kötelezze elégtétel adására az alpereseket oly módon, hogy a bíróság jogsértést megállapító – és a bocsánatkérést is kifejező – ítéletének rendelkező részét az I.r. alperes a saját honlapján tegye közzé, illetve az alperesek hozzák nyilvánosságra oly módon, hogy azt a Magyar Távirati Irodához juttassák el. A felperes a nem vagyoni kárigénye tekintetében csupán jogfenntartó nyilatkozattal élt. A felperes azt állította, hogy az I.r. alperes honlapján „Kímélet nélkül” cím alatt megjelent cikkben az I.r. alperes annak valótlan állításával, hogy a felperes HÍR TV manipulál, kifejezetten elferdíti a tényeket, szándékosan próbálja megtéveszteni nézőit; a felperes HÍR TV alaptalanul vádaskodik, és manipulációját tudatosan felépítette; a felperes HÍR TV az oknyomozó riportnak beállított műsor szerkesztésében a hiteles újságírás alapszabályait sértette meg – megsértette a felperes, mint a „Keresztmetszet” illetve a „Híradó” című műsorok médiaszolgáltatója jóhírnév védelméhez fűződő jogát.

A felperes állította, hogy a II.r. alperes annak valótlan állításával, hogy a felperes HÍR TV a „Keresztmetszet” című műsor szerkesztésével a kiegyensúlyozatlanság iskolapéldáját mutatta be – megsértette a felperes, mint a „Keresztmetszet” illetve a „Híradó” című műsorok

médiaszolgáltatója jó hírnév védelméhez fűződő jogát. A felperes arra hivatkozott, hogy az általa sérelmezett kijelentések valótlan tényállítások, a valótlan tényállításban pedig önmagában a valótlan hordozza a sértő tartalmat. Nem szorul bővebb magyarázatra, hogy mennyire sértő, becsületromboló az, ha egy hírműsorokat készítő műsorszolgáltatóról azt állítják, hogy hazudik, műsorait manipulálja, nézőit félrevezeti. A műsorszolgáltatónak a tájékoztatás sokoldalúsága, kiegyensúlyozottsága, a hitelessége ráadásul törvényi kötelezettsége is, ezért az alperesek a kifogásolt állításaikkal egyúttal a felperest a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény, illetve a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény megszegésével is megvádolták. A kifogásolt valótlan tényállítások egyúttal azt is állítják, hogy a HÍR Televízió a műsorszolgáltatásra vonatkozó törvényi kötelezettségeket megkerüli, azokkal ellentétesen, azaz jogellenesen cselekszik, készít műsort.

Az alperesek védekezésére a felperes hivatkozott arra a köztudomású tényre, hogy a „Keresztmetszet” című műsor a HÍR Televízió műsorfolyam része, illetve a HÍR Televízió, mint médiaszolgáltatás, a felperesi gazdálkodó szervezetnek a médiaszolgáltatása. Ezért a felperes jogosult személyhez fűződő jog megsértése iránt igényt érvényesíteni a HÍR Televízió műsorfolyam részeként sugárzott „Keresztmetszet” című műsorra vonatkozó alperesi valótlan tartalmú sértő tényállítások miatt.

A felperes vitatta az alperesek azon hivatkozását, miszerint az alperesek kizárólag véleménynyilvánítást tettek. A felperes álláspontja szerint a kifogásolt kijelentések véleménybe burkolt tényállítások. Az, hogy valaki hazudik, hogy manipulál, hogy ferdít, ez nem vélemény, hanem tényállítás. A kereset eldöntése során a bíróságnak azt kell elbírálnia, hogy a gyöngyöspatai események feldolgozása során a felperes tett-e valótlan tényállítást, vagyis megfelel-e a valóságnak az I.r. alperes azon állítása, hogy a felperes „hazudott”, hogy a felperes „vádaskodott”, hogy a felperes „tudatosan felépített manipulációval” élt műsorában, illetve hogy a felperes „a hiteles újságrás szabályait sértette meg”. Ezen túlmenően akkor, amikor az I.r. alperes a „hiteles tájékoztatás” megsértését állítja a felperesről, illetve amikor a II.r. alperesnek a riportfilmben a felperes által kifogásolt kijelentése arra vonatkozott, hogy a felperes a műsorról a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét megszegte, mivel „iskolapéldáját” adta annak, hogy kell úgy műsort csinálni, ha a készítők a kiegyensúlyozott tájékoztatást nem akarják megtenni. A felperes a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalására hivatkozva kifejtette, hogy a szövegrészeket nem kiragadottan, hanem egységesen, az összetartozó részeket együttesen kell értelmezni. Ezen értelmezési elvnek megfelelően a II.r. alperes a felperes által kifogásolt mondatával azt állította, hogy a felperes az adott műsorról példát mutatott a kiegyensúlyozatlan tájékoztatásra, tehát az adott műsor kiegyensúlyozatlan volt. A II.r. alperes tényállításainak megítélésénél (és mivel az I.r. alperes is a „hiteles tájékoztatás” megsértését állítja a felperesről, ezért az I.r. alperes vonatkozásában is) figyelemmel kell lenni arra, hogy a „kiegyensúlyozottság” fogalmát a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 13. §-a rögzíti. A kiegyensúlyozottság követelményének megsértése esetére pedig a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény ad részletesen szabályozott eljárási lehetőséget arra, hogy a médiaszolgáltató ellen fellépjen bárki, aki szerint a törvényi követelmény sérült. Mindezekre figyelemmel a felperes álláspontja szerint nem lehet egyszerű jelzős szerkezetű véleményként értékelni azt, ha egy médiaszolgáltató műsoráról (és ezzel magáról a médiaszolgáltatóról) azt állítják, hogy műsora nem „kiegyensúlyozott”. Ezzel egyúttal azt állították az alperesek, hogy a felperesi műsor törvényt sértő, a felperes pedig törvényt sértett. Ha egy kifejezésnek van jogilag értékelt tartalma, akkor azt nem köznyelvi értelemben kell figyelembe venni. Az pedig nem szorul különösebb magyarázatra, hogy miért sérti a felperes jó hírnevét, ha azt állítják róla valótlanul, hogy törvényt sértett, törvényt sértő műsort készített. A felperes hivatkozott arra, hogy a felperes által készített és az alperesek által

kiegyensúlyozatlannak minősített felperesi műsor a kiegyensúlyozottság törvényi kritériumának mindenben megfelelt, ezt állapította meg a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Médiafelügyeleti Főosztályának 2012. március 24. napján kelt MN/6019-4/2012. számú határozata, amit a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa 2012. június 13. napján kelt 1100/2012. (VI.13.) számú határozatával helybenhagyva elutasította a felperes HÍR TV csatornáján 2012. február 9-én 9:07 óra kezdettel sugárzott „Keresztmetszet” című műsorszámával szemben 2012. február 20-án benyújtott kiegyensúlyozottsági kérelmet. A jogerős közigazgatási határozattal szemben indult bírósági felülvizsgálat során a Fővárosi Bíróság a 2012. november 21. napján meghozott 2.K.27.545/2012/5. számú jogerős ítéletével a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet elutasította.

Az I.r. alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett „tényállításokkal” az alperesek nem állítottak a felperesről sértő módon valótlan tény, illetve való tény hamis színben sem tüntettek fel oly módon, hogy az a felperesre sértő volt. A felperes által kifogásolt „tényállítások” ugyanis a Ptk. 78. § (2) bekezdésében megfogalmazott lehetőségek közül az értékítélet, véleménynyilvánítás, bírálat kategóriába tartoznak, amely pedig csak abban az esetben valósítana meg személyiségi jogi sérelmet, hogyha a felperes által valóban elkövetett tény hamis színben tüntetné fel a felperesre sértő módon. Ez akkor következett volna be, hogyha a felperes által bemutatott, illetve sugárzott „Keresztmetszet” című műsor tartalmából nem lett volna levonható az alperesek által kialakított, illetve a felperes által sérelmezett vélemény, értékítélet. A véleménynyilvánítás, bírálat, jellemzés csak akkor eredményezi a jóhírnév sérelmét, ha valótlan tényállításokon alapszik, vagy téves következtetések levonására ad alapot. Ha a véleménynyilvánítás a való tényekből okszerűen levont következtetésnek minősül – és kifejezés módjában nem indokolatlanul bántó – a jóhírnév megsértését nem okozza akkor sem, ha egyébként negatív vagy téves értékítéletet alkot. Márpedig az alperesek által közölt értékítélet illetve vélemény alaposan levonható a felperes által sugárzott Híradó 21 illetve a Keresztmetszet című műsor tartalmából. Ennek alátámasztására hivatkoztak az alperesek a kisebbségi ombudsman 2011. április 19-én kelt jelentésére, valamint az Egri Törvényszék előtt a Gyöngyöspatai Önkormányzat ellen annak tárgyában megindult peres eljárás adataira, hogy megvalósult-e a szegregáció a gyöngyöspatai Nékcsai Demeter Általános Iskolában. Az alperesek véleménynyilvánítása valós tényállításokon alapszik, és a társadalmilag is kialakult közfelfogásra tekintettel nem ad arra alapot, hogy a közvélemény abból téves következtetést vonjon le. Ellenkezőleg, az alperesek tényállításaiból kizárólag az a következtetés vonható le, amit az alperesek is levontak, nevezetesen, hogy a felperes tudatosan manipulál, elferdíti a tényeket, szándékosan próbálja megtéveszteni nézőit, és ezzel az eljárással megsérti a hiteles újságírás alapszabályait. Az alperesek ezen véleménye, értékítélete nem indokolatlan, amint az alperesi szóhasználat a híradó és a műsor minősítésére annak értékelésével összhangban áll, és nem indokolatlanul bántó. Még a felperes által sérelmezett azon kijelentés is, miszerint a felperes „alaptalanul” vádaskodik igazolhatóan való tényeken alapuló véleménynyilvánítás. Hiszen a felperes a 2012. január 31-i Híradó című műsorában a The Guardian című lap újságíróját hazugnak nevezte, mivel a gyöngyöspatai iskolában megvalósuló jogellenes elkülönítésről írt. Márpedig az ombudsmani jelentésből megállapítható, hogy a szegregáció a gyöngyöspatai iskolában megvalósult. Másrészt pedig a felperes a „Keresztmetszet” című műsorban az I.r. alperest úgy ábrázolja, mint aki az újságírók számára nem elérhető és a kérdések elől menekül. Ennek ellenkezője ugyancsak bizonyítható, ezért mindkét vonatkozásban a felperes alaptalanul vádaskodott. Az I.r. alperes álláspontja szerint ha egy jogi terminológia szerint minősítünk egy emberi magatartást, az is egy vélemény: Ezen nem változtat az, hogy a jog használja azt a szót terminológiaként, vagy pedig csupán egy köznyelvi megnevezésként hangzik el.

A II.r. alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Mindenekelőtt vitatta, hogy a felperesi gazdasági társaságot akár csak elvileg is sértette volna a Hír TV-t illető kritika, ennek folytán jogosult lenne a Hír Televízió vonatkozásában személyhez fűződő jog megsértése iránt igényt érvényesíteni. Érdemben vitatta a keresetet arra való hivatkozással, hogy a felperes által kifogásolt és a II.r. alperesnek tulajdonított kijelentések kapcsán megvalósult volna a Ptk. 78. § (2) bekezdésének bármelyik tényállási eleme is. Vitatta, hogy a II.r. alperes szó szerint azokat a kijelentéseket tette volna a „Kímélet nélkül” című filmben, mint amit a keresetlevél a II.r. alperesnek tulajdonít. Ugyanakkor állította, hogy az I.r. alperes sérelmezett filmjében a II.r. alperes az inkriminált felperesi műsorról alkotott véleményét fejezte ki. A II.r. alperes kizárólag a „Keresztmetszet” című műsorról nyilatkozott, semmilyen megjegyzést nem tett sem a HÍR Televízióra, sem a műsorszolgáltatóra, sem a HÍR Televízió működésére. Vitatta, hogy egyetlen műsor kritikája egyúttal a műsorszolgáltató működésének átfogó kritikáját is jelentené. Attól, hogy egy műsor rosszul szerkesztett, vagy kiegyensúlyozatlan, attól még elvileg a műsorszolgáltató működésének egésze lehet színvonalas és kiegyensúlyozott.

A II.r. alperes álláspontja szerint nyilatkozatának felperes által kifogásolt része a véleménynyilvánítás kategóriájába tartozott. A II.r. alperes egyetlen tényállítást tett, nevezetesen, hogy a „Keresztmetszet” című műsor nem szólaltatta meg az ombudsmant. Ez a kijelentés azonban megfelelt a valóságnak, mint ahogy az is kétségtelen tény, hogy a riport számos más, az ügyre nézve érdemi információval rendelkező szereplőt nem szólaltatott meg. A II.r. alperes ebből vonta le azt a következtetést, véleményt, hogy a műsor kiegyensúlyozatlan. Az a kijelentés, hogy egy műsor „kiegyensúlyozatlan”, nem tényállítás: nem konkrét eseményre vagy cselekményre vonatkozik, amelynek valóságtartalma akár elvileg is bizonyítható volna, hiszen az, hogy mi minősül kiegyensúlyozottnak, alapvetően szubjektív megítélés kérdése. Álláspontja szerint a II.r. alperes nem jogilag minősítette a felperes műsorát, nem jogi terminus technicus, hanem egy köznapit jelentéssel bíró fogalmat használt, és azonos értelmet tulajdonított a rosszul szerkesztettség és a kiegyensúlyozatlanság fogalmának. Nagy valószínűséggel a felperes nem minősítene tényállításnak az elhangzottakat akkor, ha a II.r. alperes a műsort „elfogultsággal”, „részrehajlással” vagy más rokonértelmű jelzővel illette volna. A kiegyensúlyozatlanság fogalmát még a felperes által hivatkozott törvények sem határozzák meg. A II.r. alperes pedig nem vádolta törvénysértéssel a felperest, jóllehet még a büntetőfeljelentés, azaz bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítás sem minősül jogellenesnek, nem valósítja meg önmagában a személyiségi jog megsértését akkor, ha nem tartalmaz indokolatlanul sértő, lejárató kijelentéseket, valótlan tényállítást. A bírói gyakorlat szerint a véleménynyilvánítás akkor eredményezi a jóhírnév sérelmét, ha minden ténybeli alapot nélkülöz, vagy indokolatlanul bántó, sértő, lealázó. A perbeli esetben azonban II.r. alperes a valós tényekből okszerűen jutott a kifogásolt véleményre. Éppen az Egri Törvényszék 12.P.20.351/2011/47. számú ítéletének alapjául szolgáló tényállás és az ítéleti rendelkezés bizonyítja, hogy a II.r. alperesnek a műsorról kapcsolatos kritikája nem volt légből kapott, illetve a „rosszul szerkesztettség” és „kiegyensúlyozatlanság” szavak használata nem indokolatlanul bántó, sértő, lealázó minősítések. Ellenkezőleg, éppen hogy higgadt, visszafogott kritikáról van szó. A felperes által hivatkozott hatósági határozatok és azok bírósági felülvizsgálata tárgyában született ítélet kapcsán azt az álláspontját fejtette ki, miszerint a bírósági gyakorlat értelmében a vélemény, bírálat vagy értékítélet akkor sem vezet a jóhírnév megsértésére, ha téves, hiszen a vélemények érték- és valóságtartalomra tekintet nélkül alkotmányos védelmet élveznek, és egyébként sem lehetnek a valóság bizonyításának tárgyai. Nincs olyan jogi elvárás, hogy ha valaki véleményt nyilvánít, ugyanarra a következtetésre kellene jutnia, mint az ügyben hozott jogerős bírósági ítéletnek. Attól, hogy egy kérdés bíróság elé kerül, az adott ügyről folytatott társadalmi vita még nem zárul le.

A II.r. alperes hivatkozott arra is, az állandó bírói gyakorlatra utalva, miszerint a közéletben résztvevő személyeknek – amilyen egy műsorszolgáltató is – el kell viselniük a személyüket

kedvezőtlen színben feltüntető, tevékenységüket negatív módon értékelő kritikát. Egy televízióknak éppen az a célja, hogy társadalmi párbeszédet indítson el. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. számú határozatára, miszerint a közszereplést vállaló személyeknek vállalniuk kell azt is, hogy a szélesebb közvélemény figyelemmel kíséri minden szavukat és cselekedetüket, így nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk a kritikai megnyilvánulásokkal szemben.

A felperes módosított keresete megalapozatlan.

A bíróság a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján állapította meg, a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt bizonyítási szabály alapul vételével.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) pontja szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény IX. cikk (1) pontja szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

A (4) pontja értelmében a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. Ezen jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 85. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 13. számú állásfoglalása ezt oly módon értelmezi, hogy sajtóközlemény esetén az indíthat peres eljárást, akinek személyére a sajtóközlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából egyébként felismerhető.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 7. § (1) bekezdése szerint a médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

A (3) bekezdés szerint Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók, a nyilvános vételre szánt magyarországi és külföldi médiaszolgáltatások szabadon elérhetők. A médiaszolgáltatás és a sajtótermék tartalmának meghatározása szabad, a médiaszolgáltató és a sajtótermék kiadója felelősséggel tartozik e törvényben foglaltak betartásáért.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a

továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcst, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

Az Smtv. 14. § (1) bekezdés értelmében a médiaszolgáltatónak az általa közzétett médiatartalomban tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot.

Az Smtv. 21. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom-szolgáltató a jogszabályok keretei között önállóan dönt a médiatartalom közzétételéről, és felelősséggel tartozik e törvényben foglaltak megtartásáért.

Az Smtv. 1. § 6. pontjában rögzített fogalom meghatározás szerint sajtótermék: a napilap és más időszaki lap egyes számai, valamint az internetes újság vagy hírportál, amelyet gazdasági szolgáltatásként nyújtanak, amelynek tartalmáért valamely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság szerkesztői felelősséget visel, és amelynek elsődleges célja szövegből, illetve képekből álló tartalmaknak a nyilvánossághoz való eljuttatása, tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából, nyomtatott formátumban, vagy valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti, és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget a sajtótermék tekintetében. Gazdasági szolgáltatás az önálló, üzletszerűen – rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett – végzett szolgáltatás.

A bíróság a II.r. alperes kifogására vizsgálta, hogy a keresetben kifogásolt közlések kapcsán a felperes jogosult-e személyhez fűződő jog megsértése iránt igényt érvényesíteni.

Az Smtv. adta fogalom meghatározások között az 1. § 1. pont szerint médiaszolgáltatás az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott, önálló, üzletszerűen – rendszeresen, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett – végzett gazdasági szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséget visel, amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a nyilvánossághoz való eljuttatása valamely elektronikus hírközlő hálózaton keresztül.

A 2. pont szerint médiaszolgáltató az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, aki vagy amely szerkesztői felelősséggel rendelkezik a médiaszolgáltatás tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak összeállítását. A szerkesztői felelősség a médiatartalom kiválasztása és összeállítása során megvalósuló tényleges ellenőrzésért való felelősséget jelenti, és nem eredményez szükségszerűen jogi felelősséget, a médiaszolgáltatás tekintetében.

A 7. pont szerint médiatartalom valamennyi médiaszolgáltatás során, valamint sajtótermék által kínált tartalom.

A 8. pont szerint médiatartalom-szolgáltató a médiaszolgáltató, illetve bármely médiatartalom szolgáltatója.

Az Smtv. 21. § (1) bekezdése értelmében a médiatartalom-szolgáltató a jogszabályok keretei között önállóan dönt a médiatartalom közzétételéről, és felelősséggel tartozik e törvényben foglaltak megtartásáért.

A bíróság az idézett jogszabályi rendelkezések alapján, a felperes által 10. szám alatti beadványához mellékletül csatoltak, valamint az Mttv. 41-42. §-aiban foglaltak nyomán megállapította, hogy a felperes a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Hivatala általi hatósági

nyilvántartásba vett lineáris műholdas médiaszolgáltató, amelynek a médiaszolgáltatása a HÍR TV, ezért a felperes jogosult a felperesi médiaszolgáltatás műsorrendjében sugárzott műsorok vonatkozásában a keresetben meghatározott, személyhez fűződő jog megsértése iránt igényt érvényesíteni.

Az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtó-helyreigazítási eljárásokra kidolgozott kollégiumi állásfoglalásokban rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a PK.12. számú állásfoglalás alapján a kifogásolt sajtóközleményeket a maguk egészében kell vizsgálni. A kifogásolt kifejezéseket, közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, gazdasági, politikai, tudományos vagy művészeti vita önmagában ugyancsak nem ad alapot jogsértés megállapítására. A Legfelsőbb Bíróság több, irányadónak tekintett eseti döntésében rögzítette, miszerint a véleménynyilvánítás akkor sérthet személyhez fűződő jogot, ha kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, sértő, vagy megalázó, burkoltan valótlan tényállítást fejez ki, vagy nyilvánvalóan ellentétes a véleménynyilvánítás elemi szabályaival.

Az Alkotmánybíróság több esetben foglalkozott a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival egyaránt. Az Alkotmánybíróság 30/1992. (V.26.) AB számú határozatának indokolása értelmében a szabad véleménynyilvánításhoz való jog olyan kiemelt fontosságú alkotmányos alapjog, amely csak kivételesen indokolt esetben korlátozható. Ebből következően a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot eshetőlegesen korlátozó rendelkezéseket minden esetben megszorítóan kell értelmezni. Ebben a körben a leginkább részletes okfejtést az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB számú határozatának indokolása tartalmazza. Ez alapelveként rögzíti, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt, annak érték- és igazságtartalmára való tekintet nélkül védi. Az Alkotmány a szabad kommunikációt biztosítja, és nem a kifejtett vélemény valóságtartalmára vonatkozik a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga. Ebben a folyamatban helye van minden véleménynek, jónak és rossznak, kellemesnek és sértőnek egyaránt. Mindebből a bíróságra nézve az következik, hogy amennyiben egy-egy kitételt véleményként értékel, nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát, mert az nem a feladata. A véleményként történő értékeléssel a bíróság nem a kifejtett véleménnyel való azonosulását, vagy azzal való szembehelyezkedését fejezi ki, mert az sem a feladata. A határozat indokolása részletesen foglalkozik az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó gyakorlatával is. Abból kiemeli azt az alapelvet, hogy nincs demokratikus társadalom pluralizmus, tolerancia és nyíltság nélkül, a véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapköve, fejlődésének egyik feltétele. E szabadság az olyan gondolatokat, információkat, elveket és nézeteket is megilleti, amelyek sértőek, meghökkentőek, vagy aggodalmat keltenek. Egy másik fontos alapelv az, hogy a közszereplést vállaló személyeknek vállalni kell azt is, hogy mind a sajtó, mind pedig a szélesebb közvélemény figyelemmel kíséri minden szavukat és cselekedetüket, így nagyobb türelmet kell tanúsítaniuk a kritikai megnyilvánulásokkal szemben.

A bíróság álláspontja a jelen perben is az, hogy a felperes, bár közhatalom gyakorlásában nem vesz részt, mégis közszereplőnek minősül, hiszen tevékenységével a közvélemény befolyásolására törekszik, közéleti kérdésekben formál maga is véleményt, úgy, hogy ezzel befolyásolhatja mások véleményét.

A véleménynyilvánítási és sajtószabadságnak alkotmányos értékéről és a demokratikus társadalom életében betöltött jelentős szerepéről az Alkotmánybíróság határozataiban eddig kifejtett álláspontokból következően a szabadság különös védelmet követel akkor, amikor a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti. A közhatalom gyakorlásában részt vevő személyek védelmében a véleménynyilvánítás szabadságának szűkebb körű korlátozása felel meg a demokratikus jogállamiságból adódó alkotmányos követelményeknek. A demokratikus társadalom létezésének és fejlődésének nélkülözhetetlen eleme a közügyek vitatása, amely feltételezi a különböző politikai nézetek, vélemények kinyilvánítását, a közhatalom működésének bírálatát. A demokratikus hagyományokkal rendelkező társadalmak tapasztalatai szerint is e vitákban esetenként kellemetlen, éles, esetleg igazságtalan támadásokat intéznek a kormányzati és a közhivatalnokok ellen, és nyilvánosságra kerülnek olyan tények is, amelyek a közéleti szereplők becsületének csorbítására is alkalmasak.

Az Alkotmány a véleménynyilvánítási szabadság megfogalmazásánál nem tesz különbséget tényközlés és értékítélet között. A véleménynyilvánítási szabadság alapvető célja annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy az egyén mások véleményét formálja, meggyőzzön másokat saját álláspontjáról. A véleménynyilvánítás szabadsága ezért általában mindenféle közlés szabadságát magában foglalja, mégpedig függetlenül a közlés módjától és értékétől, erkölcsi minőségétől, és többnyire valóságtartalmától is. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt, azaz a véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga nem korlátozódik csupán az értékítéletekre. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanakkor a véleménynyilvánítási szabadság határainak megvonásánál indokolt különbséget tenni értékítélet és tényközlés között.

Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmen vagy észérveken alapul. A szintén alkotmányos oltalom alatt álló emberi méltóság, becsület, jóhírnév azonban az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet.

A véleménynyilvánítási szabadság nem ilyen feltétlen a tényállítások tekintetében. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a becsületsértésre alkalmas valótlan tények közlésére akkor, ha a nyilatkozó személy kifejezetten tudatában van a közlés valótlanságának, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magába, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. Ezen túlmenően a szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében.

A kereset érdemi eldöntése során a bíróság elsődlegesen hivatkozik a Legfelsőbb Bíróság PK.12. számú kollégiumi állásfoglalásában rögzített azon vizsgálati szempontra – amelyre maga a felperes is hivatkozott – miszerint a kifogásolt közleményeket a maguk egészében kell vizsgálni, a kifogásolt kifejezéseket, közléseket nem formális megjelenésük, hanem valós tartalmuk szerint kell megítélni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni. Ezen vizsgálati szempont alapul vételével szükséges azt rögzíteni, hogy jóllehet a felperes maga is hivatkozott arra, hogy a szövegrészeket nem kiragadottan, hanem egységesen, az összetartozó részeket együttesen kell értelmezni, már a kereseti kérelmében ezzel a vizsgálati szemponttal ellentétesen határozta meg az általa jogsértőnek tartott kijelentéseket, mindkét alperes

vonatkozásában. (Ez a fajta petitum megjelölés eleve alátámasztja és megerősíti azt a megalapozott alperesi hivatkozást, hogy a kifogásolt kijelentések a véleménynyilvánítás kategóriájába tartoznak.) Az I.r. alperes által megjelentetett cikkből a felperes nem csak mondatokat emelt ki, hanem többszörösen összetett mondatokból bizonyos mondatrészeket állított jogsértőnek. A kereseti kérelem elbírálása azonban a PK.12. számú állásfoglalása alapján nem történhet meg a keresetnek megfelelően kiragadottan a konkrét mondatból, illetőleg a teljes cikkből, hanem a teljes mondat, az adott bekezdés, illetőleg a teljes cikk valós tartalma szerint kell megítélni azokat. Mindazonáltal szükséges, különösen írott szövegben megjelent, illetve filmben elhangzott közlésben megnyilvánuló személyhez fűződő jog megsértésére történő hivatkozáskor az, hogy a felperes pontosan nevezze meg a kifogásolt kijelentéseket. Ugyanis, ha a ténylegesen leírt, elhangzott kifejezések helyett azok felperesi értelmezés szerint, a felperes interpretációjának megfelelően szerepelnek a petitumban, akkor azok már nem az alperes (alperesek) kijelentései, hanem a felperes értelmezése szerinti mondatok, szavak, szövegösszefüggések.

Az I.r. alperes honlapján megjelent cikknek a felperes által kifogásolt mondatai, mondatrészei kapcsán a bíróság megalapozottnak találta azt az alperesi állítást, hogy a keresetlevélben felsorolt és sérelmezett kijelentések nem merítik ki a Ptk. 78. § (2) bekezdésében meghatározott sértő hangnemű valótlan tényállítások kategóriáját, hanem a véleménynyilvánítás kategóriájába tartoznak. Az I.r. alperes értékítéletét, a társadalmi szervezet véleményét fogalmazta meg a felperes által sérelmezett mondatrészekben. A felperes által kifogásolt első öt sérelmezett mondatrész a bíróság meggyőződése szerint nem minősült tényállításnak, hiszen a tényállítás a múltban vagy a jelenben történt konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés. A tényállítást a véleménynyilvánítástól elhatárolja az is, hogy a tények fennállása bizonyítható, míg az értékítéletek valóságtartalma nem bizonyítható (Emberi Jogok Európai Bírósága 12.188/2006. számú kérelem, Csánics Kontra Magyarország Ítélet).

„Hogyan manipulál a Hír tévé?” - ebben a mondatban semmilyen múltban vagy jelenben történt konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés nincsen, ráadásul kérdésként került megfogalmazásra, ebből következően állításnak sem minősül.

A következő négy kifogásolt mondatrész: „a Hír tévé kifejezetten elferdíti a tényeket”, „szándékosan próbálják megtéveszteni közönségüket”, „alaptalan vádaskodásba”, „a manipulációt tudatosan felépítették”. Ezen négy mondatrészben ismételtelen nem történik semmilyen múltban vagy a jelenben történt konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés, míg így az adott mondatból kiemelve sem. A teljes mondatokat végigolvasva teljesen egyértelmű a mondatbeli szövegösszefüggésből, hogy a felperes által kiemelt mondatrészekben az I.r. alperes a felperes médiaszolgáltatásáról alkotott kritikáját, bírálatát fogalmazta meg. A felperes által sérelmezett utolsó mondatrésznek a teljes szöveggörnyezetben történő elemzése még inkább egyértelművé teszi az elhatárolhatóságot a tényállítás és a véleményközlés között. A felperes által kifogásolt mondatrész: „Az oknyomozó riportnak beállított műsor szerkesztésében a hiteles újságírás alapszabályait sértették meg,” - a mondat azonban folytatódik: ...sértették meg azzal, hogy a felvételek összevágásakor csak azokat az információkat vették figyelembe, amelyek saját, előre megfogalmazott koncepciójukat igazolták”. A múltban történt konkrét cselekményre, illetve eseményre vonatkozó közlés éppen az, hogy a felvételek összevágásakor csak azokat az információkat vették figyelembe, amelyek saját, előre megfogalmazott koncepciójukat igazolták. Ezen a konkrét tényállításon alapul az I.r. alperesnek az ebből levont azon véleménye, kritikája, értékítélete, hogy ezzel a magatartással a hiteles újságírás alapszabályait sértették meg. Méghozzá ez a véleménynyilvánítás szabadságával, mint alkotmányos alapjoggal védett azon közlés kategóriája, amikor valamely tény közlése minősül véleménynek.

Figyelemmel kell azonban lenni arra, hogy a Ptk. 78. § (2) bekezdésében konkrétan meghatározott jogsértő magatartás nem pusztán a valótlan tény állítása, hanem konjunktív

feltételként rögzíti a törvény annak sértő voltát, jellegét, kifejezőmódját. Ebből következik az is, hogy a vélemény, bírálat is adhat alapot a személyiségvédelemre, de csak akkor, ha egyben nyíltan vagy burkoltan sértő tényállítást is tartalmaz, vagy kifejezőmódjában aránytalanul túlzó, indokolatlanul sértő, bántó vagy megalázó, nem felel meg a társadalmi rendeltetésének. A felperes által kifogásolt egyik I.r. alperesi közlés sem ilyen stílusú megfogalmazású, nem lépik túl a véleménynyilvánításnak az Alkotmányban biztosított jogi korlátait. Ehhez kapcsolódóan utal a bíróság arra, hogy helytállóan hivatkozott a II.r. alperes a felperes és az általa üzemeltetett médiaszolgáltatás (HÍR TV) vonatkozásában arra, hogy a HÍR TV közéleti kérdésekben formál véleményt, a közvéleményt befolyásoló módon, ebből következően pedig nagyobb toleranciával köteles eltérni a műsorait illető kritikákat és tágabb korlátok között kell elviselniük a műsorait, illetve, mint a perbeli esetben, a műsorkészítést, a műsorszerkesztést negatív módon értékelő véleményt, kritikát.

A II.r. alperessel szembeni kereset kapcsán a bíróság elsődlegesen utal arra, a korábbiakban kifejtett álláspontjára, hogy a felperesnek, a kereseti kérelmében, pontosan kell meghatározni az általa jogsértőnek tartott kijelentést. Nem szerepeltetheti a petitumban a saját értelmezése szerint az elhangzott mondatokat, mert akkor az már nem az alperes kijelentése, hanem a felperes értelmezése szerinti mondat halmaz. A felperes a keresetlevelében azt állította, hogy a II.r. alperes azt a kijelentést tette, miszerint: „Ez a műsor egyébként iskolapéldája annak, hogy hogyan kell kiegyensúlyozatlan műsort csinálni.” A 10. szám alatti keresetmódosításában pedig azt adta elő, hogy a II.r. alperes azt állította, hogy „a felperes HÍR TV a „Keresztmetszet” című műsor készítésével a kiegyensúlyozatlanság iskolapéldáját mutatta be”. Mindezzel szemben a keresettel érintett és az I.r. alperes honlapján közzétett „Kímélet nélkül” című filmben – a 9. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek alapján – a II.r. alperes a következő kijelentést tette: „Azt hiszem, hogy a Keresztmetszet című műsor az annak az iskolapéldája, hogy hogyan kell rosszul szerkeszteni egy műsort. Tehát hogyha nem akarsz biztosítani kiegyensúlyozott tájékoztatást, akkor így kell csinálni.”.

A bíróság a II.r. alperes által ténylegesen elmondottakat, a szövegrészeket nem kiragadottan, hanem egységesen, a teljes mondatokat értelmezte, és arra a meggyőződésre jutott, hogy a II.r. alperes, nagyon finoman fogalmazott, és nagyfokú jogérzékről tanúságot téve fejezte ki a véleményét a Keresztmetszet című műsor szerkesztéséről, annak összeállításáról. A II.r. alperes nem azt állítja, hogy a Keresztmetszet című műsor kiegyensúlyozatlan műsor. Hanem azt a véleményét, azt a kritikáját fogalmazta meg, hogy hogyan kell kiegyensúlyozatlan műsort csinálni. Azaz a műsor szerkesztésének, az összeállításának a kritikáját fogalmazta meg, függetlenül attól, hogy a fogalomhasználat (nem kiegyensúlyozott tájékoztatás) alkalmas a felperes által hivatkozott következtetések levonására. A II.r. alperes azonban nem állította, hogy ez a műsor kiegyensúlyozatlan műsor, legkevésbé sem állította erről a műsorról azt, hogy azzal a felperes megsértette a kiegyensúlyozott tájékoztatás kötelezettségét.

Az Smtv. 13. §-a rögzíti, miszerint a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban sokoldalúan, tényszerűen, időszerűen, tárgyilagosan és kiegyensúlyozottan tájékoztatni. E kötelezettség részletes szabályait törvény az arányosság és a demokratikus közvélemény biztosítása követelményeinek megfelelően állapítja meg.

A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye gyűjtőfogalomként használja a kiegyensúlyozottság szót, és tartalmában azt feltételezi, hogy a tájékoztatás sokoldalú, tényszerű, időszerű és

tárgyilagos legyen. Helytállóan hivatkoztak az alperesek arra, hogy attól, hogy a mindennapos szóhasználatban használunk egy, a jogi terminológiaként a jog által is használt szót, önmagában azzal a szóhasználattal és a szöveggörnyezetből teljesen kiragadva nem minősíthető az adott kijelentés akként, hogy az adott jogterület által jogilag minősített magatartást vagy cselekvést fejeznék ki, s ezáltal, adott esetben törvénysértés elkövetését, ennél fogva pedig személyiségjogi jogsértést valószínűsítena meg az adott köznyelvi szóhasználat, tekintettel arra, hogy annak van jogilag értékelt tartalma. A felperes által sérelmezett II.r. alperesi kijelentés teljes szöveggörnyezetének az ismeretében sem vonható le ez a következtetés.

A felperes által sérelmezett és ténylegesen elhangzott II.r. alperesi kijelentések érdemi vizsgálata eredményeképpen a bíróság az I.r. alperesi kijelentések kapcsán már részletesen kifejtett álláspontra jutott. A II.r. alperes a felperesi műsorszolgáltató konkrét műsorának szerkesztésével, összeállításával kapcsolatos kritikáját, bírálatát fogalmazta meg, és a kifejezésre juttatott értékítélete stílusában sem minősíthető indokolatlanul bántó, sértő, lealázó hangvételűnek. Ebben a vonatkozásban is utal a bíróság arra, hogy a közéletben részt vevő médiaszolgáltató, aki maga is véleményt formál közéleti kérdésekben, a közvéleményt befolyásoló módon, nagyobb toleranciával kell, hogy elviselje a tevékenységét negatív módon értékelő véleményt, kritikát is.

A kifejtett indokok alapján a bíróság a felperes által állított jogsértés megállapítására egyik alperes vonatkozásában sem talált alapot, ezért a módosított keresetet mindkét alperes vonatkozásában elutasította.

A perki költség tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján rendelkezett akként, hogy a perrel felmerült költségeket a pervesztes felperes viseli. A pertárgy értékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés b) pontja alapján határozta meg a bíróság (600.000,-Ft) alperesenként. Az I.r. alperest képviselő jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján bírói mérlegeléssel és ÁFA-val növelten állapította meg. Hasonlóképpen rendelkezett a II.r. alperes vonatkozásában, azzal azonban, hogy a becsatolt megbízási szerződés alapján igényelt ügyvédi munkadíjat a bíróság nem találta arányban állónak a pertárgy értékével, valamint a perben kifejtett jogi képviselői munkával, ezért azt mérsékelte. Ugyanakkor értékelte azt, hogy a II.r. alperesi képviselő – az I.r. alperesi képviselőkhöz hasonlóan – valamennyi tárgyaláson jelen volt, érdemben felszólalt, és az első tárgyalást követően írásbeli érdemi ellenkérelmet is előterjesztett.

Az előzetesen meg nem fizetett eljárási illetéket (2x 36.000,-Ft) a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (3) bekezdésében írt módon tartozik megfizetni az államnak.

Budapest, 2013. május 23. napján

Vavrikné dr. Tripsánszki Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelesül:

